

Nakweekdieren of wildvangdieren?

Veel van de gevangenschap levende reptielen en amfibieën werden uit hun natuurlijke omgeving weggehaald. De voorouders van alle in gevangenschap gekweekte dieren zijn wildvang. Het heeft geen zin om schuldgevoelens te hebben wanneer men een wildvangdier bezit, maar het is wel aan te raden om bij de volgende aankoop eerst eens stil te staan bij het volgende.

Heden ten dage worden meer reptielen en amfibieën gevangen ter verkoop dan ooit tevoren, ondanks het feit dat er steeds meer in gevangenschap gekweekt worden. De laatste 10 jaar is de interesse en de vraag naar reptielen, vooral nieuwe en interessante soorten, enorm toegenomen. Sommigen soorten worden met tienduizenden gevangen en per honderden verkocht in grote dierenzaken. Omdat elke stap van vanger tot liefhebber de prijs van de dieren verdubbelt mogen er vele dieren onderweg sterven zonder dat dit een invloed heeft op de rentabiliteit van deze ondernemingen. De wilde populaties kunnen maar weinig weerstand bieden tegen dergelijke praktijken.

Een voorbeeld: Noord-Amerikaanse doosschildpadden. Jaarlijks worden er duizenden gevangen voor de Amerikaanse en Europese markt. Doosschildpadden leggen jaarlijks maar een beperkt aantal eieren, daar komt

verschillende van zijn soortgenoten, in primitieve condities gehouden gedurende enige tijd, een dag onderweg naar de groothandelaar, alwaar hij opnieuw samen met vele anderen in een veel te klein terrarium gezet wordt en waar hij blootgesteld wordt aan hun ziekten. Zij ontvangen er weinig of geen verzorging alvorens ze verzonden worden naar de kleinhandel. Zelfs bij de kleinhandelaar zal het

Florida-dooschildpad (Terrapene carolina bauri)

dan nog bij dat van de uitgekomen jongen slechts een klein aantal de geslachtsrijpe leeftijd bereiken. Het is dus uitgesloten dat deze wilde populaties in de toekomst zullen blijven bestaan.

De handel in wildvangreptielen is natuurlijk **BIG BUSINESS**. Elk dier dat de strijd om het bestaan heeft gewonnen, wordt als een stuk rijp fruit uit zijn natuurlijke omgeving weggeplukt, in een zak gestopt met

reptiel met veel te veel anderen samen geplaatst worden, zodat het zeer gestresst zal raken en vaak zal weigeren om te eten. Omdat reptielen niet zo vaak hoeven te eten als zoogdieren en vogels zullen enkelen overleven en gekocht worden door niets vermoedende klanten.

Het maakt weinig uit of het dier in gevangenschap zal overleven of zelfs levend bij de kleinhandelaar aankomt, een goed huisdier wordt, of of de wilde populaties de druk van het overvloedige wegvangen zal overleven. Het enige dat telt voor de meerderheid van de handelaars is, zoveel mogelijk geld in een zo kort mogelijke periode te verdienen.